

Vad ska vi leka?

Vi står på gården,

Det är så tyst.

Hur ska man börja, om man inte kan orden?

Hur får man veta, om den andra har lust?

Ska jag vifta med handen?

Säga hej, moi, halloj,

Jassu jaa, salaam eller kanske merhaba?

Min mamma och alla andra vuxna jag känner,

Har sagt: Våga ta chansen

I dina egna händer,

Det är ju du som bestämmer.

Jag vill inte stå här solo.

Jag tittar upp, ska vi leka?

Mine Craft, Paw Patrol, Allsång eller Mello?

Jag ser dig tveka

Och fortsätter snabbt

Kurragömma eller Ta fatt!

Ja, alla är med,

Tystnaden ändras till skratt.

Viktigaste av allt

En gång, för länge sen,
Fanns det en man i Italien.
Han visste redan då,
Barnen har hundra språk.
Johan, Ahmed, Abdalla,
Saga, Mei Lin, Susanna.
Jag själv och alla de andra.
Vi leker i huset mitt på gården,
Åker i rutschkanan, bakar i sandlådan, gungar upp till månen.
Det här är vår värld med hundra språken.
Inom husets väggar möts olika kulturer.
Vi sjunger, dansar, klättrar och skapar.
Tillsammans firar vi olika traditioner.
Nyfikna lär vi oss av varandra, ser det goda.
Istället för att döma kan man beundra.
Rätten att vara sig själv är viktigaste av allt.
Jag ser barn med god självkänsla överallt.